

”Syö se. Se on ihan hyvää”, äiti tuhahti pojalleen, joka pyöritti riisiä kulhossa. Jadon muisti taas, miksi istuikaan pöydän ääressä, ja lappoi ruokaa suuhun niin, että posket pyöristyivät. Äiti vaikutti tyytyväiseltä. Kaksi pienempää sisarta kihersivät silmät sirrillään Jadonin yrittäessä pureskella täysinäistä suullista. ”Nyt hän tuli! Se alkaa ihan pian!” Jethron kihara pää työntyi avoimesta ovensuusta sisään. Jadon ponkaisi pystyyn niin, että astiat helähtelivät. Äiti nappasi pojan hihasta kiinni ja osoitti jäljelle jäänyttä ruokaa. Seisten Jadon tunki viimeisetkin suuhunsa ja juoksi ulos ovesta Jethron perään. Hälinä kasvoi pojan päästessä kohti toria. Aikuiset kävelivät liian hitaasti, ja Jadon pujotteli heidän välistään. Asteittain sorina väheni, ja Jadon tiesi lähenevänsä tapahtumapaikkaa. Torin laidalle kootun korokkeen päälle oli noussut mies, joka lausui kuuluvalla äänellä tervetulotoivotuksia. Jadon pujahti edessä seisovien lasten joukkoon, koska aikuisten takaa ei olisi nähnyt mitään. Miehellä oli jaloissaan pölyiset nahkasandaalit, joista näki, että niillä oli kävelty pitkiä matkoja kaupungista toiseen. Hänen vaatepartensa taas oli vastapesty. Pitkät hiukset ja parta oli suittu siistiksi, vaikka ne eivät olleet nähneet pesuvettä hetkeen. Mies otti käteensä papyruskäärön ja tyhjän viinimaljan. ”Näette, että tämä papyrus on tyhjä”, mies rullasi sen auki ja esitteli yleisölle. ”Nyt avustajani kaataa vettä tähän maljaan, ja kuten näette, se on normaalia kirkasta vettä.” Mies rullasi vaalean papyruksen tötterölle sinä aikana, kun lavan vierestä nousi vakavahenkinen nuorempi mies leilin kanssa. Hän kaatoi pitkässä kaaressa leilistä vettä viinimaljaan. Vesi välkehti kesäisessä auringonpaisteessa. Nuori mies perääntyi huomaamattomasti lavalta, kun pääesiintyjä otti taas tilan itselleen. ”Nyt kaadan tämän veden tekemääni papyrusrullaan”, mies selosti samalla, kun lirutti nestettä silmä tarkkana. Kun kaikki vesi oli kadonnut läpinäkymättömän papyruksen sisään, mies virnisti yleisölle ja kallisti käärröä niin, että nesteet valuivat takaisin maljaan. Malja täyttyi punaisen sakeasta viinistä. Ihmiset äimistelivät aikansa, mutta vaihtoivat pian sekasortoisen kummastelun suosionosoituksiksi. Jadonkin hurrasi, vaikka hänen pieni äänensä hukkuu muiden mekastukseen. ”Kiitos, kiitos!” mies pokkuroi. ”Ja nyt teen katoamistempun viinille”, mies ilmoitti kuuluvalla äänellä ja kippasi maljan tyhjäksi kurkkuunsa. Ihmiset nauroivat ja hymyileviä suita näkyi torin äärestä toiseen. Mies, jonka nimeä Jadon ei ollut ehtinyt kuulla myöhästyessään, laski käytetyt esineet lavan reunalle. Hän noukki samalla kumarruksella käteensä korin, jossa oli riepu päällä. ”Minulla on tässä korissa ruokaa. Laitan sen kiertämään, ja jokainen saa ottaa niin paljon sieltä kuin tahtoo. Takaan, että kenellekään ei jää nälkä sen jälkeen.” Yleisö kohahti ja hymyt vaihtuivat epäileviin katseisiin. ”Jos joku haluaa vielä tämän jälkeen lisää, minulta saa tulla hakemaan. Korista löytyy leipää ja kalaa”, mies sanoi ja ojensi korin lavalta vanhukselle, joka oli peittänyt kaljunsaa paahtavalta auringolta. Vanha mies nosti rievun reunaa ja kurkisti sisään. Samantien hän vetäisi naamansa korin lähettyviltä ja kurkotti sitä kädessään niin kauas itsestään kuin sai. ”Hyi, ne ovat aivan pilaantuneita! Karnea haju!” vanhus ilmoitti ja ojensi korin seuraavalle. Lähellä olevat tajusivat jo vitsin ja ojensivat ruokakoria eteenpäin epämiellyttävän hajun leijaillessa perässä. Jadonin vieressä oleva Jethro repäisi riuskasti rievun pois korin päältä sen saavuttaessa heidät. Vatsaa vääntävä löyhy ujuttautui sieraimista mahalaukkuun ja painoi kovin sormin pallean. Poikalauma vääntelehti ja ulisi yököttävän lemun keskellä. Kori jatkoi ripeästi matkaansa. ”Siirtykäämme rannalle, niin saatte todistaa jotain ennennäkemätöntä”, mies julisti hetken päästä kansalle ja hyppäsi alas korotetulta tasanteelta. Hänen apulaisensa lipuivat miehen perässä ja väki siirtyi sekalaiseksi jonoksi. Pojat juoksivat miehen rinnalle ja osa eteni rivakkaa laukkaa jo etukäteen läheisen meren kiviselle rannalle. Saavutettuaan suolaisten aaltojen ja rannan märkien kivien kohtaamispaikan, mies riisui päällimmäisen vaatekerroksensa pois. Hän kahlasivat veteen kansan seurattessa rannan mitalta kummastuksissaan. Jadon katseli aitiopaikalta laineiden lyödessä kylmää vettä sandaalien

peittämille varpaille. Peseytymäänkö mies alkoi? Parrakas mies pysähtyi, kun vesi ylsi napaan asti. Hän kääntyi rannan myötäisesti, kyykistyi veteen ja alkoi kauhoa itseään eteenpäin veden pinnalla. Ihmiset katsoivat tätä kummallista etenemistä silmät suurina. Jalat ja kädet pilkottivat välillä pinnalla ja välillä sen alla. Miten kukaan saattoi liikkua veden päällä ilman venettä? Mies painui välillä syvemmälle veteen, mutta pulpahti hurjan räpiköimisen kera taas kokonaan pinnalle. Hän eteni rantaa pitkin tasaista vauhtia. Yleisö lähti hurraten liikkumaan venettä matkivan miehen mukaan rantaviivaa seuraten. Kun ihmeidentekijä viimein lopetti kauhomisen ja käveli rantaan lopen uupuneena, väki otti hänet vastaan lukuisin suosionosoituksin. Apulaiset autoivat miehen pois vedestä ja pitivät ihmiset tungeksimasta liian lähelle. Show oli ohi, ja Jadon kipitti kotiin innosta puhkuen. "Äiti, äiti! Se mies oli ihmeellinen!" hän hönki hyppien äitinsä edessä, joka kantoi yhtä pienemmistä sisaruksista sylissään. "Ensin hän muutti veden viiniksi." Äiti pysähtyi tosissaan kuuntelemaan poikansa ilosta uhkuvaa selostusta. "Sitten hänellä oli tarjota kalaa ja leipää koko yleisölle yhdestä pienestä korista. Eipä jäänyt kukaan nälkäiseksi sen jälkeen", Jadon virnisteli. "Lopuksi... Et ikinä usko! Se mies kulki veden pinnalla." "Mitä?" äiti kummasteli ja laski pienen tytön lattialle. "Kyllä. Hän meni kävelyvauhtia veden päällä, me seurasimme vierestä rannalta." Äiti nosti kädet lanteilleen ja katsoi epäilevästi poikaansa. Jadon tunnisti katseen ja otti uhmakkaan ilmeen. "Ihan totta, en valehtele. Kaikki olivat siellä, kysy vaikka keneltä! Hän teki oikeita ihmeitä!" Ennen kuin äiti ehti muodostaa mielipidettä poikansa jutuista, isä ryntäsi sisään. "Delilah! Et ikinä usko mitä minä näin torilla! Odotas kun pääsen kertomaan siitä naapurikaupungin serkulle!"